

ŠVČ. KRISTAUS KŪNO ŠVENTĖ

Kristaus Kūno šventė atsirado XIII amžiuje. 1246 m. Lježo (Belgija) vyskupas įvedė ją savo vyskupijoje atkakliai prašant šv. Julijonai, vienuolyno, esančio ant Kornijono kalno, vyresniajai. Po keleto metų Urbonas IV, buvęs Lježo arkidiakonas, įsakė švęsti šią šventę visai Bažnyčiai. Iškilminga procesija su šventomis dovanomis padėjo šventei užkariauti tikinčiųjų širdis, nes jiems tai buvo galimybė parodyti ne tik tikėjimą realiu Kristaus buvimu Eucharistijoje, bet ir savo dėkingumą Dievui už visas geradarybes, kurias jie semia iš šio didingo Slėpinio.

Eucharistijos Slėpinys labai glaudžiai susijęs su Bažnyčios ir tikinčiųjų gyvenimu. Tik iš Jo šis gyvenimas gauna paramą, Jame randa prasmę. Per šv. Mišias Kristaus auka Golgotoje, amžinas ir neišsenkantis mūsų atpirkimo šaltinis, realiai vyksta ant altoriaus ir nuolat aukojama Dievui vienybėje su pačiu Kristumi.

Per Komuniją įvyksta glaudžiausias kiekvieno tikinčiojo susivienijimas su Kristumi, paaukoto už mus, taip pat gyvenimo perkeitimas į Jo gyvenimą. Krikšto vandens pagimdyti palaimingam gyvenimui, krikščionys maitinasi Eucharistija kaip dangaus duona.

Šventės Mišios buvo sudarytos šv. Tomo Akviniečio. Jose atsispindi šventojo dvasia, taip pat šio didingo teologo dogmatiškas tikslumas.

Introitus

Ps. 80, 17. Cibávit eos ex ádipe fruménti, allelúia: et de petra, melle saturávit eos, allelúia, allelúia, allelúia.

Ps. 80, 2. Exsultáte Deo, adiutóri nostro: iubiláte Deo Iacob.

Collecta

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memoriám reliquísti: tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis

Introitas

Ps 80, 17. Jis pamaitino juos geriausiais kviečiais, aleliuja, ir pasotino medumi iš uolos, aleliuja, aleliuja.

Ps 80, 2. Džiaukitės Dievu, mūsų padėjėju, linksmi šūkaukite Jokūbo Dievui.

Kolekta

Dieve, kuris Sakramente savo įsta biosios kančios atminimą mums palikai, įgalink mus, meldžiamė Tave, šventąsias Tavo Kūno ir Kraujo paslaptis taip garbinti, kad Tavo at-

tuæ fructum in nobis iúgiter sentiámus. Qui vivis et regnas...

Epistola

Léctio Epístolæ beati Pauli Apostoli ad Corínthios.(1 Cor. 11, 23–29)

Fratres: Ego énim accépi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Iesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias ágens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et cálicem, postquam coenávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo ságuine. Hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat. Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit córporis et ságuinis Dómini. Probet áutem seípsum homo: et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indígne, iudícium sibi mandúcat et bibit: non diiúdicans corpus Dómini.

Graduale

Ps. 144, 15–16. Oculi ómnium in te spérant, Dómine: et tu das illis escam in témpore oportúno. **V.** Ape-

pirkimo vaisių savyje visada patirtume. Kuris gyvenį ir viešpatauji...

Epistolė

Skaitinys iš šventojo apaštalo Pauliaus pirmojo Laiško korintiečiams.(1 Kor 11, 23–29)

Broliai: Aš tai gavau iš Viešpaties ir tai perdaviau jums, kad Viešpats Jėzus tą naktį, kurią buvo išduotas, paėmė duoną ir, sukalbėjęs padėkos malda, laužė ir tarė: „Tai yra mano kūnas, kuris už jus atiduodamas. Tai darykite mano atminimui.“ Taip pat po vakarienės jis paėmė taurę ir tarė: „Ši taurė yra Naujoji Sandora mano kraujyje. Kiek kartų gersite, darykite tai mano atminimui.“ Taigi, kada tik valgote šitą duoną ir geriate iš šitos taurės, jūs skelbiate Viešpaties mirtį, kol jis ateis. Todėl kas nevertai valgo tos duonos ar geria iš Viešpaties taurės, tas bus kaltas Viešpaties Kūnu ir Krauju. Teištiria žmogus pats save ir tada tevalgo tos duonos ir tegeria iš tos taurės. Kas valgo ir geria to Kūno neišskirdamas, tas valgo ir geria sau pasmerkimą.

Gradualas

Ps 144, 15–16. Visų akys tavimi viliasi, Viešpatie; ir tu duodi jiems maisto tinkamu metu. **V.** Tu atveri

ris tu manum tuam: et imple omne
áimal benedictióne.

Alleluia

Alleluia, alleluia.

Ioann. 6, 56–57. V. Caro mea vere
est cibus, et sánguis meus vere est
potus: qui mandúcat meam carnem,
et bibit meum sánguinem, in me
manet, et ego in eo.

Sequentia

Lauda, Sion, Salvatorem, / lauda
ducem et pastórem, / in hymniset
cánticis.

Quantum potes, tantum aude: / quia
maior omni laude, / nec laudáre
súfficis.

Laudis thema speciális, / panis vivus
et vitális, / hódie propónitur.

Quem in sacræ mensa coenæ, /
turbæ fratrum duodénæ, / datum non
ambígitur.

Sit laus plena, sit sonóra, / sit
iucúnda, sit decóra / mentis iubilátio.

Dies énim solémnis ágitur, / in qua
mensæ prima recólitur / huius insti-
tútio.

In hac mensa novi Regis, / novum
Pascha novæ legis, / Phase vetus
téminat.

Vetustátem nóvitas, / umbram fugat
véritas, / noctem lux elíminat.

Quod in coena Christus gessit, /
faciéndum hoc expréssit / in sui

savo ranką ir pripildai kiekvieną
būtybę palaimos.

Aleliuja

Aleliuja, aleliuja.

Jn 6, 56–57. V. Mano kūnas išties
yra maistas, ir mano kraujas išties
yra gėrimas; kas valgo mano kūną
ir geria mano kraują, pasilieka
manyje ir aš – jame.

Sekvencija

Šlovink, Sione, Išganytoją, / šlo-
vink Vadą ir Ganytoją / himnais ir
giesmėmis!

Kiek pajėgi, tiek išdrįski, / nes Jis
didesnis už bet kokią šlovę, / Jį
šlovinti niekuomet nepakaks.

Ypatinga giesmės tema – / gyva ir
gaivinanti Duona / šiandien duoda-
ma.

Ją ant šventos vakarienės stalo /
dvylikos brolių būriui / nedve-
jodamas patiekė.

Tebus giesmė skardi, tebus garsi, /
tebus linksmas ir malonus sielos
džiūgavimas.

Nes švenčiama iškilminga diena, /
kai prisimenamas / pirmas šio val-
gio įsteigimas.

Šiame naujo Karaliaus valgyje, /
naujojo įstatymo naujoje Pascho-
je, / baigiasi senasis Perėjimas.

Senovę išvaro naujumas, / šešėlių –
tikrovė, / naktį pašalina šviesa.

Ką Kristus atliko vakarieneje, / tą
liepė daryti / Jo atminimui.

memóriam.

Docti sacris institútis, / panem, vinum in salútis / consecrámus hóstiam.

Dogma datur Christiánis, / quod in carnem tránsit panis, / et vinum in sánguinem.

Quod non capis, quod non vides, / animósa firmat fides, / præter rerum órđinem.

Sub divérsis speciébus, / signis tantum, et non rebus, / latent res exímia.

Caro cibus, sánguis potus: / manet tamen Christus totus, / sub utráque spécie.

A suménte non concísus, / non confráctus, non divísus: / integer accípitur.

Sumit unus, sumunt mille: / quantum isti, tantum ille: / nec sumptus consúmitur.

Sumunt boni, sumunt mali: / sorte tamen inæquáli, / vitæ vel intéritus.

Mors est malis, vita bonis: / vide, paris sumptiónis, / quam sit dispar éxitus.

Fracto demum sacrámento, / ne vacílles, sed meméto, / tantum esse sub fragméto, / quantum toto tégitur.

Nulla rei fit scissúra: / signi tantum fit fractúra, / qua nec status nec statúra / signáti minúitur.

Ecce panis Angelorum, / factus cibus

Švento įsteigimo pamokyti, / duoną ir vyną konsekruojame / kaip išgainingą auką.

Krikščionims duota dogma, / kad į Kūną virsta duona / ir į Kraują – vynas.

Ko nesuvoki, ko nematai, / patvirtina gyvas tikėjimas, / nepaisant daiktų tvarkos.

Po skirtingais pavidalais, / kurie tėra ženklai, o ne tikrovė, / slepiasi ypatingi dalykai.

Kūnas yra valgis, Kraujas – gėrimas, / bet visas Kristus lieka / abiejuose pavidaluose.

Priimančiojo neperskirtas, / neperlaužtas, nepadalintas – / priimamas visas.

Gauna vienas, gauna tūkstantis, / kiek šie, tiek ir tas, / bet valgomas jis nemažėja.

Gauna gerieji, gauna blogieji, / tačiau nelygi jų dalia – / gyvenimas arba žūtis.

Mirtis blogiems, gyvenimas geriems – / štai koks vienodo priėmimo / nevienodas galas.

O laužant sakramentą / nesvyruok, bet atsimink, / kad kiek yra dalelėje, / tiek slepiasi ir visame.

Tikrovėje nėra jokio skilimo, / laužiamas tik ženklas, / o Pažymėtasis nesumažėja / nei būkle, nei ūgiu.

Štai angelų duona, / tapusi ke-

viatórum: / vere panis filiórum, / non mitténdus cánibus.

In figúris præsignátur, / cum Isaac immolátur: / agnus Paschæ deputátur: / datur manna pátribus.

Bone pastor, panis vere, / Iesu, nostri miserére: / tu nos pasce, nos tuére: / tu nos bona fac vidére, / in terra vivéntium.

Tu, qui cuncta scis et vales: / qui nos pascis hic mortáles: / tuos tibi commensáles, / coherédes et sodáles, / fac sanctorúm cívium. Amen. Alleiua.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélij secundum Ioánnem. (Ioann. 6, 56–59)

In illo témpore: Dixit Iesus turbis Iudæórum: Caro mea vere est cibus, et sánguís meus vere est potus. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, in me manet, et ego in illo. Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me. Hic est panis, qui de cælo descéndit. Non sicut manducavérunt patres vestri manna, et mórtui sunt. Qui mandúcat hunc panem, vivet in ætérnum.

Offertorium

Lev. 21, 6. Sacerdótes Dómini incénsus et panes ófferunt Deo: et ideo sancti erunt Deo suo, et non pólluent nomen eius, allelúia.

liautojų valgiu, / tikra duona vaikams, / nemetama šunims.

Jau pavyzdžiais nurodyta: / kaip Izaoko auka, / Velykoms skirtas avinėlis, / protėviams duota mana.

Gerasis Ganytojai, tikra duona, / Jėzau, pasigailėk mūsų! / Mus ganyk ir saugok, / leisk išvysti Tavo gėrybes / gyvųjų žemėje.

Tu viską žinai ir gali, / Tu ganai mus čia mirtingus, / leisk ir ten, / prie šventų piliečių stalo / sėdėti kaip paveldėtojams ir draugams. Amen.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Joną tęsinys. (Jn 6, 56–59)

Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas pasilieka manyje, ir aš jame. Kaip mane yra siuntęs gyvasis Tėvas ir aš gyvenu per Tėvą, taip ir tas, kuris mane valgo, gyvens per mane. Štai duona, nužengusi iš dangaus! Ji ne tokia, kokią protėviai valgė ir mirė. Kas valgo šią duoną – gyvens per amžius.

Ofertorijus

Kun 21, 6. Viešpaties kunigai smilkalus bei duoną aukoja Dievui; ir dėl to jie bus šventi savo Dievui, ir nesuterš jo vardo, aleliuja.

Secreta

Ecclésiæ tuæ, quæsumus, Dómine, unitátis et pacis propítius dona concéde: quæ sub oblátis munéribus mystice designántur. Per Dóminum nostrum...

Præfatio communis

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine, sancte Pater, omnipotens æterne Deus: per Christum, Dominum nostrum. Per quem maiestatem tuam laudant Angeli, adorant Dominationes, tremunt Potestates. Cæli cælorumque Virtutes ac beata Seraphim socia exultatione concelebrant. Cum quibus et nostras voces ut admitti iubeas, deprecamur, suppliciter confessione dicentes: Sanctus.

Communio

1 Cor. 11, 26–27. Quotiescúmque manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat: itaque quicúmque manducáverit panem, vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit córporis et sánguinis Dómini, allelúia.

Postcommunio

Fac nos, quæsumus, Dómine, divinitátis tuæ sempitérna fruitióne repléri: quam pretiósi Córporis et Sánguinis tui temporális percéptio

Sekreta

Meldžiame Tave, Viešpatie, savajai Bažnyčiai suteik vienybės ir ramybės dovanas, kurios paaukotomis atnašomis slėpiningai žymimos. Per mūsų Viešpatį...

Bendroji prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, mums visada ir visur Tau dėkoti, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve, per Kristų mūsų Viešpatį. Per Jį Tavo didybę šlovina angelai, garbina viešpatystės, dreba galybės. Dangūs ir dangiškosios kariaunos, taip pat ir palaimintieji serafimai vieningu džiūgavimu drauge aukština. Prašome, liepk, kad į jų tarpą būtų priimti ir mūsų balsai, su nuolankiu išpažinimu tariantys: Šventas.

Komunija

1 Kor 11, 26–27. Kiekvieną kartą, kai valgysite šitą duoną ir gersite iš šios taurės, skelbsite Viešpaties mirtį iki kolei jis ateis; tokiu būdu kiekvienas, kuris nevertai valgys Viešpaties duoną ar gers iš Jo taurės, bus kaltas dėl Viešpaties kūno bei kraujo.

Postkomunija

Meldžiame Tave, Viešpatie, padaryk, kad taptume pripildyti amžinojo gėrėjimosi Tava jėga dievyse, kuri Tavo brangiausiojo Kūno ir Kraujo

præfigúrat: Qui vivis et regnas...

laikinasis priëmimas iš anksto formuoja. Kuris gyveni ir viešpatauji...